

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NO. 236

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, OCTOBER 6TH, 1936

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Pravne industrije v Zedinjenih državah so tekom zadnjih dveh let zaposlike 7 milijonov delavcev. Vlada dala delo trem milijonom

Washington, 5. oktobra. Trgovska zbornica Zedinjenih držav naznana, da so privatne industrije v Zedinjenih državah zaposlike tekom zadnjih dveh let nič manj kot sedem milijonov prej brezposelnih delavcev.

Nadalje se naznana, da je pri raznih vladnih projektih zaposlenih danes nekaj nad tri milijone ljudi, in kdorkoli govor, da prevladuje danes nadnormalna brezposelnost v Zedinjenih državah, ne pozna položaja.

Predsednik Roosevelt je pred kratkim izjavil, da so privatne industrije sprejele na delo nekako 6,000,000. Tej izjavi odgovarja sedaj Trgovska zbornica, ki trdi, da je sedem milijonov brezposelnih dobilo delo.

Privatne industrije so zlasti napredovale v letu 1936. Skoro stotiso brezposelnih je steherni mesec sprejetih na delo. To je posledica neprestanega poziva-

nja od strani predsednika Roosevelta, da privatne industrije začnejo z delom.

V prihodnjih mesecih se pričakuje še boljšega napredka, zlasti odkar je Amerika sklenila z Evropo, da uredi denarno vprašanje in stabilizira šterling, frank in dolar. To bo močno pospešilo mednarodno trgovino.

Nadalje se naznana, da bo zvezni proračun za leto 1937 skoraj gotovo stabiliziran in urejen. Ako se stroški znižajo za \$500,000,000 na leto, tedaj se bo do izenačili z dohodki. O tem bo imel Roosevelt zadnjo besedo.

Računa se, da je danes v Zedinjenih državah še nekako 4,000,000 brezposelnih. Od teh jih je do 2,000,000, ki so deloma ali popolnoma nezmožni za delo, ostali pa bi morali biti zaposleni. Reče se lahko, da se je depresija skoraj popolnoma umaknila.

Trgovska zbornica Zedinjenih držav protestira glede vladne pomoči ameriškim zadružam

Washington, 5. oktobra. Po seben odsek Trgovske zbornice Zedinjenih držav je včeraj protestiral, ker ameriška vlada proti razne zadružne trgovine s tem, da jih ne obdavči tako kot so obdavčene druge trgovine.

Trgovska zbornica zahteva, da se vlada postopa z vsemi trgovinami in podjetji enako. Iz tega protesta Trgovske zbornice zna nastati pravci trgovske vojne.

Posebni odsek Trgovske zbornice poroča, da so se razne zadružne trgovine zadnja leta v Ameriki tako razmnožile in da imajo velik vpliv na razvoj privavnih trgovin. Zadružne trgo-

vine, da baje ovirajo porast pri-

atne trgovine.

Predsednik Roosevelt sam je dobro preštudiral zadružništvo, ki je najbolj razširjeno na Norveškem in na Švedskem. Imenovati je posebno komisijo, kateri je dal nalog, da študira položaj in poroča predsedniku.

V glavnem mestu se trdi, da će bo Roosevelt ponovno izvoljen, da bo podpiral ko-operativna podjetja. Že sedaj imajo ko-operativne razne ugodnosti pri vladni, proti čemur protestira Trgovska zbornica, ki trdi, da mora vsak business imeti enake ugodnosti pri vladni.

V Ameriki je mnogo tuje-zemskega kapitala

New York, 5. oktobra. Kot poroča trgovinski oddelek ameriške vlade so tujezenci investirali tekom prvih šestih mesecev letosnjega leta nad pol milijarde dolarjev v ameriških podjetjih. Politične in finančne težave in nepričike v Evropi so vzrok, da tujezenci investirajo v Ameriki. Ob istem času se pa poroča, da so dobili Amerikanci od svojega investiranega denarja v tujezemstvu \$280,000,000 na obrestih in dividendah. Tudi Amerikanci imajo založene ogromne svote denarja v tujezemstvu.

Smrtna kosa

Pri porodu je umrla Mrs. Martha Jajčinovič, rojena Juratovac. Stara je bila še 32 let.

Tu je bivala 16 let. Poleg žalujočega soproga Nicka zaušča sina Nicka in hčeri Helen in Martha ter dve sestri, v starosti domovini pa mater, brata in sestro. Pogreb ranjke se vrši v četrti zjutraj iz hiše žalosti na 3976 E. 98rd St. v cerkev sv. Nikolaja na 36. cesti pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Bodite mirna ameriška zemlja!

Boljše plače

Zveza clevelandskih pekov je zvišala svojim uslužencem tedensko plačo za dva dolarja na teden. Vsi oni, ki so dobili zvišanje, so v pekarski uniji.

Nad 400,000 oseb bo volilo v Clevelandu

Včeraj je bil ves dan silen na volivne koče, ko se je državljanom nudila zadnja prilika, da se registrirajo za novembarske volitve. Računa se, da se je včeraj najmanj 100,000 ljudi registriralo, kar je rekord. Sedaj je registriranih nad 500,000 državljanov, česar še ne pomni zgodovina Cleveland. Mnogi pa trdijo, da niso imeli prilike, da bi se registrirali. Volivni odbor je bil zahteval, da odredi še edan za registracijo, toda tako zahtevala mora odobriti državni tajnik. Ni pričakovati, da bi se kaj enakega zgodilo. Na vsak način pa se ljudje letos izredno zanimajo za predsedniške volitve.

Angleško časopisje

Vse angleško časopisje v Clevelandu in po bližnjih mestih je prineslo lepe članke o Rt. Rev. B. J. Ponikvarju, župniku največje slovenske župnije v Ameriki ob priliki njegovega povisanja hišnim prelatom papeža Pija XI.

Pokojni Frank Lunka

O pokojnem Frank Lunkatu, ki je umrl v Minnesoti, se še poroča, da zaušča tudi brata Andreja v Minnesoti, v Clevelandu sestra Mary Bizjak, v starosti domovini pa tri sestre, mater in brata Janeza. — Tajnica.

Mi smo kulturni!

New York, 5. oktobra. Rev. Charles Potter, predsednik Kulturne lige v Zedinjenih državah, se je včeraj izjavil, da je mesto Cleveland trikrat bolj kulturno kot n. pr. New York. Cincinnati je drukrat boljše mesto glede kulture kot New York, dokim ima mesto Philadelphia skoraj enako kulturo kot New York. Rev. Potter prihaja do svoje trditve na podlagi dejstva, koliko knjig citajo ljudje v tem ali onem mestu. Cirkulacija knjig v javnih knjižnicah je merilo za kulturo. Nam to silno ugaša, namreč ta trditev, da je Cleveland trikrat bolj kulturni kot je New York. In če Jonteca ni bi imeli v Clevelandu, bi bili mogične še trikrat bolj kulturni. O chicaški kulturi pa, kjer imajo Moleka, pa sploh govora ni!

Skoro 500 jeklarskih delavcev je bilo od-slovjenih radi unije

Pittsburgh, Pa., 5. oktobra. Philip Murray, načelnik posebnega odseka, ki organizira jeklarske delavce v uniji, je včeraj obdolžil jeklarske kompanije, da so tekom zadnjih šest tednov odslovile 485 delavcev.

Jeclarski delavci so bili od-slovjeni zlasti v Pittsburghu okraju. Vsem odslovjenim se očita, da so se udeleževali unijskih sej. Murray je imel včeraj velik nagovor pred 3,000 delavci in je tekmo govoril:

"To je samo en del ustvarjanja od strani jeklarskih magnatov, ki nikakor ne želijo, da se delavci organizirajo. Toda spoznali bodo, da je delavska sila močnejša kot pa oblast jeklarskih magnatov."

Murray je tudi povedal, da gradi Jones & McLaughlin ogromno novo jeklarno z najbolj modernimi stroji, ki bodo lahko proizvajali letno 600,000 ton jekla in bo jeklarna potrebovala samo 142 mož za te stroje, dočim mora danes isto delo vršiti nič manj kot 4,200 mož.

"To je eden izmed problemov," dejal Murray, "katere mora rešiti predsednik Roosevelt glede brezposelnosti."

Na obisku iz Girarda

V soboto sta nas obiskala Mr.

in Mrs. John Zore iz Girarda.

Obiskala sta zvečer tudi jezersko razstavo. Oba prijazno vabita Clevelandčane na igro, ki jo predi v soboto 10. oktobra društvo sv. Patrika št. 250 KSKJ v Slovenskem domu v Girardu.

Vloge so razdeljene med samo

tukaj rojeno slovensko mladino.

Imeli boste dosti zabave pri igri "Čarljeva ženitev."

Mrs. Zore, ki ob režirala igro, je zbrala vsakojaka narečja skupaj, da bo več zabave.

Skupna seja

Ženski klub in direktorij Slov.

doma na Holmes Ave. imajo

skupno sejo v sredo zvečer ob

7:30. Naj bodo vsi navzoči.

Podružnica št. 14 SZZ

Članice podružnice št. 14 SZZ

so prošene, da se gotovo udeležijo v torek večer mesečne seje,

zlasti one, ki so zaostale z me-

sečnino. — Tajnica.

Zanimive vesti iz živ-jenja ameriških Slovencev

Slabo vreme je precej pokvarilo Peruškovo razstavo v Slov. Narodnem Domu v La Salle, Ill. Razstavljenih je bilo 73 slik in izmed teh jih je bilo prodanih samo 7. Dve navečji je vzel Slovenski Narodni Dom.

Louis Jerach, Rock Springs, Wyo., se je ponesrečil pri delu. Zgubil je desno oko. Istopom se je tudi zelo poškodoval rojak Anton Češnovar, ki se nahaja v bolnišnici.

V Pueblo, Colo. je umrla Karolina Fabjančič, stara 42 let in rojena v Strugah pri Dobrem polju. Zaušča moža, dva sina, tri hčere, brata in sestro. — V Leadville, Colo., je pa premrtil rojak Anton Miklič, star 47 let. Zaušča očeta in hčer.

Iz Carlinville, Illinois, poroča slovenska farmsarska žena Mrs. Johana Novak, slediče: Letos je silno težavno leto za farmarje v Illinoisu. Suša je dobesedno po-končala vse pašnike, da so morali prodati skoro vso živilo in to skoraj zastonj. Izčrpali so vse vodnjake. Dež, ki je zadnje tedne precej dobro namakal druge kraje, se je tamojšne okolice izognil in o kaki jesenski paši in krmi ali o drugih pridelkih ni govorova.

Katoliški duhovni v boju proti komunizmu

Cleveland, V mnogih katoliških cerkvah v Clevelandu so katoliški duhovni pretekel nedeljsko povtarjalji nevarnost komunizma. Poglavitni govor je imel pomemben clevelandski škoft Rt. Rev. McFadden, ki je govoril v cerkvi sv. Frančiška na Superior Ave. in 71. cesti. Pozival je katoličane na čuječnost in edinstvo v nasprotovanju proti komunizmu. V Providence Heights, pri Lurdski Materi Božji, je govoril Rev. Fitzpatrick urednik katoliškega tednika Universe Bulletin. Razlagal je dogodek v španski civilni vojni in je dejal med drugim: "Kaj bi mi naredili, če bi kdo ustrelil našega škofta, ko se podaja zjutraj k službi božji? Kaj bi naredili, ako bi vdrali komunisti v naše semenišče, pregnali 200 semeniščnikov iz poslopja in enega drugim postrelili? Taki dogodek so na dnevnem redu v Spaniji. Ali smo gotovi, da se kaj enakega ne more pripetiti v Clevelandu, v Ameriki?" je rekel Rev. Fitzpatrick.

Cleveland, V mnogih katoliških cerkvah v Clevelandu so katoliški duhovni pretekel nedeljsko povtarjalji nevarnost komunizma. Poglavitni govor je imel pomemben clevelandski škoft Rt. Rev. McFadden, ki je govoril v cerkvi sv. Frančiška na Superior Ave. in 71. cesti. Pozival je katoličane na čuječnost in edinstvo v nasprotovanju proti komunizmu. V Providence Heights, pri Lurdski Materi Božji, je govoril Rev. Fitzpatrick urednik katoliškega tednika Universe Bulletin. Razlagal je dogodek v španski civilni vojni in je dejal med drugim: "Kaj bi mi naredili, če bi kdo ustrelil našega škofta, ko se podaja zjutraj k službi božji? Kaj bi naredili, ako bi vdrali komunisti v naše semenišče, pregnali 200 semeniščnikov iz poslopja in enega drugim postrelili? Taki dogodek so na dnevnem redu v Spaniji. Ali smo gotovi, da se kaj enakega ne more pripetiti v Clevelandu, v Ameriki?" je rekel Rev. Fitzpatrick.

Državljanska šola

Še je čas, da se vpisete v državljansko šolo, ki se vrši vsak četrtek v javni knjižnici na 55. cesti in St. Clair Ave. Pričetek je vselej ob 7. uri zvečer. Zadnji četrtek se je vpisalo 79 mož in ženske.

Ako bo stevilno narastlo na 100, se bo pouk vršil dvakrat na teden. Vpisite se dočim do četrtek, kajti pozneje bo ste zamudili že dosti pouka.

V šoli ne dobite samo ves potrebeni pouk o državljanstvu, pač pa tudi se naredi za vas vse, kar je potrebno, da premagate vse vaše ovire, ki vas težijo.

Za Kulturni vrt

Nadaljni rojaki so prispevali za Kulturni vrt. Spech brati, 1100 E. 63rd St. \$5.00. Frank Skulky, 6313 St. Clair Ave. \$3.00. Jakob Bonča, 6105 St. Clair Ave. \$2.00. Vsem darovalcem prav iskrena hvala! — Tajnica.

Predsednikovi govorji

Predsednik Roosevelt bo zapustil prihodnji petek Washington in se bo podal proti zpadu, kjer bo imel več političnih govorov. Dve vecje govorov bo imel v Denverju, Colorado, in v Omaha, Nebraska. Jako važne govorov bo imel predsednik tudi v Detroitu in Chicago. Predsednik bo govoril tudi v Springfieldu in Worcester, Mass. Zaključni govor bo imel 31. oktobra v Madison Square Garden v New Yorku. Če se bo predsednik oglasil tudi v Clevelandu je še dvojno.

100,000 komunistov se je udeležilo cestnih bojev v Parizu

Paris, 5. oktobra. Komunisti v Parizu so imeli včeraj zaenča fašisti ogromne demonstracije po ulicah. "Pomnite Španijo!" so kričali po cestah komunisti. "Zdržite se, da rešimo Francijo pred fašizmom!" Plakate s to vsebino so nosili komunisti po ulicah.

Tudi fašisti so korakali v močnih skupinah, in od časa do časa je prišlo do kravnih spopadov. Demonstranti so prevračali vozove in avtomobile in razbijali izložbena okna. Povzročena je bila nepopisna škoda.

Fašisti so prikorakali do spomenika neznanega vojaka, ko so bili napadeni od policije. Vnel se je krav boj. Nič manj kot 1,500 oseb je bilo končno aretiranih, dočim so ranjene komaj sprati odnašali "iz božjega.

Bitke na ulicah so bile najhujše, kar jih pomni Francija v zadnjih letih. Končno je moral biti mobiliziranih 12,000 vojakov in policistov, ki so vzpost

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Da bi bolje videl, sem pojezdil trdo h karavani. Pa čim več jih je prihajalo, tem strašnejši je bil smrad in Halef si že zatisnil nos z robom svojega šasa.

Eden Perzov je opazil njegovo kretanje in stopil bliže.

"Pes!" se je zadrl. "Zakaj si zakrivaš nos?"

Halef ni razumel perzijski, zato sem jaz odgovoril mesto njega.

"Ali misliš, da je smrad tehe mrljev vonj raja?"

Sovražno in obenem prezirljivo me je pogledal.

"Ali ne veš, kaj pravi koran? Da kosti rajnih duhov po ambi, po rožah, jazminu, mošusu, po brinju in sivki?"

"Te beseda niso v koranu, zapisali jih je perzijski pesnik Fe-rid ed-Din Attar, zapomni si to! Sicer pa — če kosti vaših rajnih res tako duhov, cemu se pa to-rej vi držite za nosove?"

"Jaz ne! Drugi!"

"Torej skregaj najprej svoje ljudi, potem šele pridi nad nas! Pusti nas pri miru, kakor tudi mi tebe pri miru pustimo!"

Srdito me je pogledal.

"Clovek, drzo govoristi! Sunnit si! Vi ste krivi nesreče, ki je zadebla pravega kalifa in njegove sinove! Allah naj vas pogubi v najglobokejšo in najtem-nejšo džehennu!"

Zagrozil je s pestjo in se obrnil.

Sovražstvo med sunnitini in šitti je divje in neizprosno in plamti čedalje huje. Mož se nas je držal napasti v neposredni bližini velikega mesta, kjer prebivalo skoraj sami sunnitini! Kaj bi pač počeli s sunnitom ali celo s kristjanom, ki bi ga zatolili v Kerbeli —!

Rad bi bil počakal na konec karavane, pa previdnost me je gnala nazaj v mesto. Za trdno sem se namreč odločil, da pojdem vkljub vsemu odgovarjanju v Kerbelo, ake ne bo nepremagljivih ovir. In zato se nisem smel pokazati med sunnitimi, lahko bi me bil kdo v Kerbeli spoznal.

Vrnili smo se v mesto. Anglež je bil zelo zadovoljen, da smo šli, pravil je, da že ne more več prenašati silnega smradu, in cele pogumni Halef je rajši pobegnil.

Doma mi je povedal mirza, da se ne bo pridružil karavani, ampak da bo šele drugo jutro odpotoval za njo. Omenil je, da je že tudi Selim ago o tem svojem sklepu obvestil. Pozneje sem zvedel ed mladega beduina, da je Selim ago odšel v mesto, karavano gledat.

Ne vem, zakaj se mi je ta agova pot mahoma zdela tako sumljiva. Da je šel karavano gledat, to vendar ni bilo prav niti sumljivega. In vendar se nisem mogel ubraniti temne, negotove slutnje.

Legel sem spat in še vedno ga ni bilo nazaj. Čudno se mi je zdelo, da tudi Halefa ni bilo nikjer.

Zadremal sem.

Krog polnoči so me zbudili rahli koraki zunaj v veži. Prišli so mimo vrat in utihnili. Deset minut pozneje pa so se vrata moje sobe skoraj neslišno odprila. Nekdo je vstopil.

"Kdo je?" sem vprašal polglasno.

"Jaz sem," je tiho odgovoril Halefov glas.

"Kaj se je zgodilo?"

"Vstani in pojdi z menoj!"

"Kam?"

"Ne govor! Utegnili bi na-ju slišati."

Kaj se je zgodilo, da me je Halef ob taki uri tako nujno klical, tega seveda nisem vedel. Pa gotovo je bilo nekaj nena-vadnega. Saj Halef je bil pa-meten in previden človek.

Ubogal sem in vstal.

"Naj vzamem orožje seboj?"
"Le samokres in nož."

Vtaknil sem oboje za pas in šel bos za njim. Čevlje sem ne-sel v rokah.

Peljal me je k dvoriščnim vratom, tam sem se šele obul.

"Kaj je, Halef?"

"Le pojdi, effendi! Mudi se nama in tudi med potom ti lahko pripovedujem."

Odprl je, stopila sva na prosto, vraa sem prislonil. Čudi sem se, da me ni peljal v mesto, ampak na jug, iz mesta ven.

"Ali misliš, da je smrad tehe mrljev vonj raja?"

Sovražno in obenem prezirljivo me je pogledal.

"Ali ne veš, kaj pravi koran? Da kosti rajnih duhov po ambi, po rožah, jazminu, mošusu, po brinju in sivki?"

"Te beseda niso v koranu, zapisali jih je perzijski pesnik Fe-rid ed-Din Attar, zapomni si to! Sicer pa — če kosti vaših rajnih res tako duhov, cemu se pa to-rej vi držite za nosove?"

"Jaz ne! Drugi!"

"Torej skregaj najprej svoje ljudi, potem šele pridi nad nas! Pusti nas pri miru, kakor tudi mi tebe pri miru pustimo!"

Srdito me je pogledal.

"Clovek, drzo govoristi! Sunnit si! Vi ste krivi nesreče, ki je zadebla pravega kalifa in njegove sinove! Allah naj vas pogubi v najglobokejšo in najtem-nejšo džehennu!"

Zagrozil je s pestjo in se obrnil.

Sovražstvo med sunnitini in šitti je divje in neizprosno in plamti čedalje huje. Mož se nas je držal napasti v neposredni bližini velikega mesta, kjer prebivalo skoraj sami sunnitini! Kaj bi pač počeli s sunnitom ali celo s kristjanom, ki bi ga zatolili v Kerbeli —!

Rad bi bil počakal na konec karavane, pa previdnost me je gnala nazaj v mesto. Za trdno sem se namreč odločil, da pojdem vkljub vsemu odgovarjanju v Kerbelo, ake ne bo nepremagljivih ovir. In zato se nisem smel pokazati med sunnitimi, lahko bi me bil kdo v Kerbeli spoznal.

Vrnili smo se v mesto. Anglež je bil zelo zadovoljen, da smo šli, pravil je, da že ne more več prenašati silnega smradu, in cele pogumni Halef je rajši pobegnil.

Doma mi je povedal mirza, da se ne bo pridružil karavani, ampak da bo šele drugo jutro odpotoval za njo. Omenil je, da je že tudi Selim ago o tem svojem sklepu obvestil. Pozneje sem zvedel ed mladega beduina, da je Selim ago odšel v mesto, karavano gledat.

Ne vem, zakaj se mi je ta agova pot mahoma zdela tako sumljiva. Da je šel karavano gledat, to vendar ni bilo prav niti sumljivega. In vendar se nisem mogel ubraniti temne, negotove slutnje.

Legel sem spat in še vedno ga ni bilo nazaj. Čudno se mi je zdelo, da tudi Halefa ni bilo nikjer.

Zadremal sem.

Krog polnoči so me zbudili rahli koraki zunaj v veži. Prišli so mimo vrat in utihnili. Deset minut pozneje pa so se vrata moje sobe skoraj neslišno odprila. Nekdo je vstopil.

"Kdo je?" sem vprašal polglasno.

"Jaz sem," je tiho odgovoril Halefov glas.

"Kaj se je zgodilo?"

"Vstani in pojdi z menoj!"

"Kam?"

"Ne govor! Utegnili bi na-ju slišati."

Kaj se je zgodilo, da me je Halef ob taki uri tako nujno klical, tega seveda nisem vedel. Pa gotovo je bilo nekaj nena-vadnega. Saj Halef je bil pa-meten in previden človek.

Ubogal sem in vstal.

(Dalje prihodnji)

Člani Progresivne trgovske zveze (Vprašajte za nagradne listke)

Beauty Shoppes
LOGAR BEAUTY SHOPPE
17216 Grovewood Ave.
MARION'S BEAUTY SHOPPE
15712 Waterloo Rd.
GRDINA SHOPPE
6111 St. Clair Ave.

Čistilnice oblek
JOS. KOVACH
15621 Waterloo Rd.
ACME DRY CLEANING CO.
671 E. 152nd St.

Confetionery in pivnice
JOHN TRČEK
15506 Holmes Ave.
FRANK LAURICH
15601 Holmes Ave.

Cvetičarji
SVETE'S FLOWER SHOPPE
6120 St. Clair Ave.
IGNAC SLAPNIK
6102 St. Clair Ave.
JAMES A. SLAPNIK, JR.
6620 St. Clair Ave.

Cvetičarji in papirarji
FRANK JELERCIC
15302 Waterloo Rd.
EDWARD KOVACH
15621 Waterloo Rd.

Delicatese
FRANK JAVANČIĆ
15416 Saranac Rd.

Fotografisti
JOHN BUKOVNIK
762 E. 185th St.
JOHN WIDGOY
485 E. 152nd St.

Groceristi

SOBER-MODIC
544 E. 152nd St.
LOUAS URVAS
17305 Grovewood Ave.

A. MLAKAR
522 E. 200th St.

LUDWIG METLIKA
1151 Addison Rd.

JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

ANTON BARTOL
1425 E. 55th St.

LOUIS J. PRINCE
1209 Norwood Rd.

LUDWIG GUSTINCIC
6128 Glass Ave.

ANTON JERMAN
661 E. 160th St.

ANTON PRIJATEL
1192 E. 61st St.

Grocerije in mesnice

MIKE PIKS
1383 E. 53rd St.

KRISTI MRAMOR
1140 E. 67th St.

GABRIEL FOOD MARKET
595 E. 140th St.

KUHEL BROS.
16321 Arcade Ave.

JOHN MAUSAR
23751 St. Clair Ave.

FRANK J. KRAMER
15454 Calcutta Ave.

FRANK FABJAN
399 E. 152nd St.

ANDREA MOZINA
15931 Saranac Rd.

GEOR. KUHAR
3846 St. Clair Ave.

JOS. MEDVED
785 E. 222nd St.

JOS. SACERICH
16008 Waterloo Rd.

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

JOHN KAUFER
1513 Keweenaw Ave.

LUDWIG MANDEL
15615 Waterloo Rd.

BLAŽ BOLDIN
14401 Thames Ave.

VICTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

CERGOL & OGREN
412 E. 156th St.

FRANK CEBUL
14615 Sylvia Ave.

JOHN DOLENČ
578 E. 140th St.

BLAŽ GODEK
16903 Grovewood Ave.

JOS. JAMES
18016 Parkgrov Ave.

FRANK KEPIC
14301 Sylvia Ave.

CHARLES LESJAK
15708 Saranac Rd.

JOS. MODIC
315 E. 156th St.
LUDWIG RADDELL
15804 Waterloo Rd.
JOHN TOMAŽIČ
16853 Grovewood Ave.
LUDWIG MANDEL SR.
920 E. 140th St.

J. METLIKA
14516 Sylvia Ave.
RUDOLF PERDAN
933 E. 185th St.
JOHN VIDENEK
486 E. 152nd St.

ANTON MARTINČIČ
5917 Prosser Ave.
LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.

JOS. PISKUR
16801 Waterloo Rd.
JOHN ASSEG
15638 Holmes ve.

JOS. KAPLAR
952 E. 207th St.
MARY TRAMPUSH
4110 St. Clair Ave.

JOHN KRAMER
5301 St. Clair Ave.
FRANK AZMAN
6501 St. Clair Ave.

LOUIS CIPERMAN
1115 Norwood Rd.
LOUIS GREGORICH
1171 E. 74th St.

JOHN LADIHA
1242 E. 74th St.
LOUIS LAUTIZAR
1195 E. 71st St.

JULIA NOVAK
5204 St. Clair Ave.
FRANK VIDMAR
1038 E. 74th St.

LOUIS PIBERNIK
830 Babbitt Rd.
JOE KODRIC
1307 Addison Rd.

Gasolinske postaje

VALENTIN PLESEK
16823 Waterloo Rd.

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

Sir Oliver se je spet obrnil h
bil razpršil njiju obtožbe, ka
Killigrewu. Vitezove besede so
mu vrnile spet pogum, za kate
regi je Rozamunda oropala. Z
možem se je namreč lahko boril;
pri možu mu ni bilo treba gleda
ti za izbiro besed.

"Na to ne morem odgovoriti," je rekel tako prepričevalno, da

njegovim besedam ni bilo mogo
če dvomiti. "Aka pravite, da je

bilo tako, je pač moralno biti ta
ko! In vendar, če vsi to pravite,
kaj to dokazuje? Ali to izpriču
je nad vsak dvom, da sem ga jaz
umoril?" Ali to upravičuje žensko,
ki me je ljubila, da me sman
tra za morilca in še za kaj slab
seg?" Premolknil je ter jo oči
tajoče pogledal. Ona se je bila
med tem sesedla v bližnji nasla
njač.

"Ali nama morda lahko pove
ste kaj drugega, kar bi utegnilo
to dokazovati?" je vprašal Sir

John, iz čigar glasu je zvenel ra
hel dvom.

Sir Oliver je opazil ta dvom v
njegovem glasu in žalostno re
kel:

"Moj Bog! V vašem glasu je

drom, dočim ni v njenem niti

sledu o njem!"

Vi ste bili nekoč moj sovražnik

in celo zdaj živiva le v neka
kem premirju, pa vendar dvo
mite, da bi bil mogel jaz sto
riti to. Toda ona... ona, ki

me je nekdaj ljubila, nima za
me nobenega dvoma!"

"Sir Oliver," je rekla, "to,
kar ste storili, je strlo moje

srce. In vedoč, kaj vse vas je

do tega privedlo, bi vam bila

tudi to odpustila, dasi bi ne

mogla nikoli postati vaša že
na, toda ker to tako trdovrat
no tajite, tega vam ne morem

odpustiti."

Za trenutek ji je pogledal

v oči, nato pa se obrnil ter sto
pi proti vratom. Tamkaj se

je ustavil.

"Vaše misli in želje so jas
ne," je rekla. "Vidim, da želje
ste, da se podvržem sodni ob
ravnini za ta umor." Zasmehjal
se je. "Pa kdo me bo obtožil

pred sodnikom? Morda vi,
Sir John?"

"Da, če je taka želja gospo
dične Rozamunde," je odvurnil

plemič.

"Ha, torej prav! Pa naj

bo tako! Ampak nikar si ne

utvarjajte, da sem pripravljen

pustiti, da me potegnejo na

vešala na podlagi takih pišča
nih dokazov, in to samo zato,

da se izpolni želja te dame!

Ako se pojavi kak tožnik, ki

bi povedal o sledu krvi, ki je

vodil do vrat moje hiše, in o

besedah, katere sem včeraj v

jezi izgovoril, tedaj sem pri
pravljen sprejeti bitko, toda

boril se bom na truplu svoje
ga tožnika. To je moja pravica,

ki mi je ne more nihče krate
ti. Ako sem krv tega zločina, naj mi Bog pri pri
roku posuši!"

"Jaz sama vas bom obtožila," je rekla Rozamunda. "In

če hočete, lahko izvajate na
pram meni svojo pravico ter

te umorite, kakor ste umori
li mojega brata."

"Bog ti odpusti, Rozamunda!" je vzkliknil Oliver ter

odšel.

Vrnil se je domov s peklom

v srcu. Sicer ni vedel, kaj

ima bodočnost zanj, vendar

njegova grenkoba napram Ro
zamundi je bila tako velika, da

in njegovem srcu ni bilo pro
stora za obup. Ne bodo ga

obesili! Boril se bo proti temu

z noht in zobmi, in tudi

Lionel ne bo smel radi tega tri
peti! Za to bo že na poskr
bel. Ob mislih na Lionelu pa

se je zamislil. Kako lahko bi

ko to, kar je zaslužil in iskal,
in pripomnil, da mu njegova
čast brani izdati konstablerju
zaporno povelje za Sira Oli
verja.

Sir Oliver je izvedel za to
od druge priče, ki je bila ta
kraj tužnica, namreč od
pastorja, ki je bil povsem iste
mnenja kakor omenjeni
oden.

Sir Oliver se mu je toplo
zahvalil, češ, da je iskreno
hvaležen njemu in sodniku
Baineju za njiju naziranje,
vendar pa mu je zagotovil, da
on pri tem nima zraven svo
jih rok, čeprav govor vsa zna
menja za to.

Ko pa je dva dni zatem iz
vedel, da je vse krajina po
konci zaradi sodnika Baineja,
ki ni hotel poseči v to stvar,
se je Sir Oliver napotil do pa
storja, s katerim je odjezdil
naravnost k sodniku Baineju v
Truro, kjer je doprinesel
nekaj dokaz, o katerem pa je
zamolčal Rozamundi in Siru
Johnu Killigrewu.

"Master Baine," je rekel, ko
so bili sami trije v sodnikovi
knjižnici. "Slišal sem o pra
vičnem in pogumnem odlok, ka
terega ste storili zaradi me
ne in prišel sem, da se vam
prav iskreno zahvalim za vaš
pogum."

Master Baine se je resno
prekonal. Bil je mož, ki ga je
že natura sama naredila res
nega.

"Toda, ker želim, da ne bo
vaše velikodušno dejanje imelo
nobenih zlih posledic, sem pri
šel, da vam dokažem, da ste
storili še bolj prav kakor si
sami domišljujete in da jaz
nisem morilec."

"Da niste vi?" je vzkliknil
Master Baine presenečeno.

"O, zagotavljam vam, da
vas ne menim preslepliti, kakor
se boste sami prepričali. . .
Imam dokaz, s katerim vam
to lahko dokažem, kakor sem
rekel, in prišel sem, da to sto
rim, dokler mi je še mogoče.
Za zdaj še ne maram, da bi
to obelodanili, Master Baine,
želim pa, da bi napisali in pod
pisali tozadeven dokument, ki
bo zadovoljil sodišče v slu
čaju, da bi slednje hotelo to
zadevo tirati naprej."

"Zagotavljam vam, Sir Oli
ver, tudi če bi ga ubili po vsem
tem, kar je storil vam in če
sem bil priča, bi jaz ne
smatral tega za nič drugega,
kakor da ste po zaslugi kazno
vali arogantnega žaljivega!"

"Vem, gospod! Pa temu ni
bilo tako. Eden glavnih do
kazov proti meni — prav za
prav glavni dokaz — je ta, da
je vodil od Godolphinovega
trupla pa do mojih vrat sled
krvi."

Pastor in sodnik sta posta
la na moč pozorna.

"Iz tega torej logično sledi,
da je moral biti morilec ra
koli se je primerilo Mastru

Godolphu, ni bilo nič drugega

da je moral biti morilec ra

njen v tem boju. Kri nikakor

njegovih besed, vendar sta bi
la še vedno skeptična. Toda,
ko je bil Sir Oliver do golega
slečen in ko sta natančno pre
gledala njegovo telo, sta bila

skrajno presenečena in osup

la, ker na njegovem telesu res
ni bilo niti najmanje sveže
prask. Master Baine je, na
ravno, z veseljem napisal za
htevano listino, načar sta jo s

pastorjem podpisala, nato pa

je pritisnil nanjo svoj pečat.

Ta pergament bo poslej nje
gov šečit proti vsem nadaljnem

napadom, si je dejal Sir Oli
ver, ko je jezdil proti domu.

Kajti kakor hitro bo mogel,

bo razgrnil ta dokument pred

očmi Sira Johna Killigrewa

in gospodične Rozamunde in

vse se bo še dobro izteklo.

Njegov po pol brat je ne
slišno hodil po hiši, ne da bi

se ga drzil motiti v njegovih

mislih. Saj mu je bil dobro

znan vzrok njegove potrosti.

Vedel je, kaj se je zgordilo v

Godolphinovem dvorec, vedel

je, da je gospodična Rozamun

da zavrgla Sira Oliverja za

vse večne čase in srce ga je bo
jelo ob misli, da mora njegov

brat nositi to težko breme, ka
tero po pravici spada na nje
gova lastna pleča.

"Oliver," je dejal, se usta
vil poleg naslanjača, v kate
rem je sedel njegov brat, mu

položil roko na ramo in vpra
šal: "Ali ne bi bilo morda naj
bolje, da povem resnico?"

Sir Oliver ga je pozorno po
gledal in namršil obrvi: "Mar
si znore?" je vprašal. "Resni
ca bi te obesila, moj dragi!"

"Morda, morda pa ne... V

Moža sta razumela logiko

in ure je preselil pred kam
nom ter si zopet in zopet po
navljal vsako besedo svojega

zadnjega sestanka z Rozamun

do.

Njegov po pol brat je ne
slišno hodil po hiši, ne da bi

se ga drzil motiti v njegovih

mislih. Saj mu je bil dobro

znan vzrok njegove potrosti.

Vedel je, kaj se je zgordilo v

Godolphinovem dvorec, vedel

je, da je gospodična Rozamun

da zavrgla Sira Oliverja za

vse večne čase in srce ga je bo
jelo ob misli, da mora njegov

brat nositi to težko breme, ka
tero po pravici spada na nje
gova lastna pleča.

"Oliver," je dejal, se usta
vil poleg naslanjača, v kate
rem je sedel njegov brat, mu

položil roko na ramo in vpra
šal: "Ali ne bi bilo morda naj
bolje, da povem resnico?"

Sir Oliver ga je pozorno po
gledal in namršil obrvi: "Mar
si znore?" je vprašal. "Resni
ca bi te obesila, moj dragi!"

"Morda, morda pa ne... V

Sesto poglavje

Če je bil letosni božič božič
žalosti v Godolphinovem dvore
cu, ni bil nič manj v dvorcu v
Penarrowu. Sir Oliver je bil
mrk in molčec te dni; po ce

Tukaj vidite del 40,000
grafov, ki je bil pridelan
**na vladnih irigacijskih pro
ektih na zapadu. Grah je**
**pripravljen, da se ga odpo
slje farmarjem za seme.**

Frank Lowden, bivši govor na države Illinois, se po
govarja z govorjem Landonom o volivni kampanji.

V Kaliforniji je odšlo 5,000 delavcev pri nabiranju
solate na štrajk. Slike kaže, kako so štrajkarji napadli
voz solate, ki so jo peljali iz polja v skladisča. Štrajkarji
pravijo, da je v nevarnosti milijon dolarjev vredna letina
solate, ki bo segnila, če ne pride kmalu na trg. To pa se bo
zgodilo samo, če se jim ne ugodi v njih zahtevah.

vsakem slučaju pa trpiš ti več
kakor pa trpe obešenci. V zad
njem tednu sem ti zagrenil
vsako uro tvojega življenja,
in lahko si predstavljam tvoje
trpljenje. To ni pravico. Naj
bolje bo, če se pove resnico."

Sir Oliver se je nasmehnil in
prikel brata za roko.